

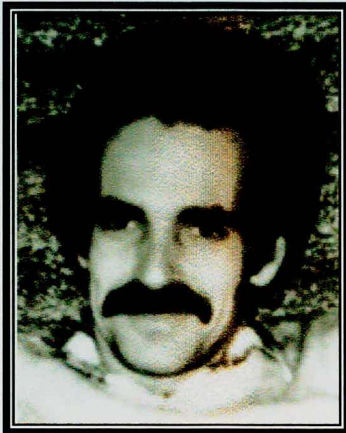

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל יעקב פרידמן ז"ל

בן פסיה וחיים
נולד בראשון-לציון
בתאריך כ' בסיוון תשי"ב, 13/6/1952
התגורר בירושלים
התגייס ביולי 1970
שרת בחיל האוויר
נפל בעת מילוי תפקידו, בתאונת דרכים
בתאריך כ"ט באדר תשמ"ח, 18/3/1988
נקבר בקרית מוצקין

חלקה צבאית: 2 שורה: 1 קבר: 2
הותיר אחריו אישה, שתי בנות, שני בנים,
הורים ואחות

בן 36 בנפלו

קורות חיים

בן פסיה וחיים, מניצולי השואה. נולד ביום כ' בסיוון תשי"ב (13.6.1952) בראשון לציון. את חינוכו החל בבית-הספר היסודי 'רמז' בראשון לציון, בו למד שלוש שנים. בהיותו בן שמונה עברה משפחתו להתגורר בירושלים ויעקב המשיך לימודיו היסודיים בבית-הספר 'לוריא' בעיר וסיים בבית-הספר התיכון 'בית חינוך' במגמה הביולוגית. יעקב היה במחזור שתלמידיו כתבו את 'מכתב השמיניסטים' לראש הממשלה דאז, גולדה מאיר. בשנת 1966 טבע אחיו הבכור שמריהו.

בסוף יולי 1970 גויס לשירות חובה בצה"ל. הוא שאף לשרת כטייס בחיל האוויר, אך בגלל ליקוי בעיניו נפסל לטיס. אף-על-פי-כן הוצב לשרת בחיל האוויר ביחידת נ"מ. יעקב עבר בהצטיינות שורה של קורסים במערכות נשק ובתותחנות שדה וזכה בציונים גבוהים, בעיקר בנושאי הדרכה וטופוגרפיה. בנובמבר 1971 סיים קורס מפקדי כיתות כחניך מצטיין והועלה לדרגת רב"ט. באותו זמן נפצע בתאונת-דרכים, אושפז ולאחר שהחלים מפצעיו חזר לשרת ביחידתו.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

ביוני 1973, בתום שירותו הסדיר, שוחרר יעקב מצה"ל בדרגת סמל. בתעודת השחרור שלו צוין: "התנהגותו טובה מאוד. חייל מסור ונאמן, הגון ובעל יוזמה. ביצע תפקידו כיאות". עם שחרורו למד בפקולטה לביוLOGIA באוניברסיטה העברית בירושלים. לאחר קבלת תואר בוגר בביוLOGIA עבר לטכניון בחיפה, בו סיים לימודיו בשנת 1978 וקיבל תואר מוסמך למדעים בהנדסת מזון וביוטכנולוגיה.

במקביל ללימודיו עבד תקופה קצרה בטלויזיה הישראלית וכמורה לעברית באולפן אמריקני. לאחר-מכן החל לעבוד כמהנדס מזון בבית-החרושת 'שמן'. גולת הכותרת של עבודתו היתה חלקו בפרוייקט להפקת בטארקרוטן מהאצה דונליאלה. יעקב ליווה את הפרוייקט מתחילת דרכו במשך כעשר שנים, היה שותף לקשיים ואחראי במידה רבה להצלחת הפרוייקט. הממונים עליו העריכו את תרומתו לפרוייקט ולאות הכרת תודה והוקרה הוענק לו פרס על השגיו.

בשנת 1977 נישא יעקב למיכאלה והשניים הקימו ביתם בקרית מוצקין, בה נולדו ארבעת ילדיהם: טלי-מור, תומר-שמואל, ארז-מרדכי ויעל. יעקב אהב לחיות והיה אדם חם, חכם ובעל שמחת חיים, שראה בתא המשפחתי את תכלית הנתונה. היה בעל, אב, בן ואח למופת. הקדיש רבות לטיפול הבית, אהב לבנות ולעשות הכול כמו ידיו - החל בתיקוני חשמל ומכונות כביסה ועד בניית שולחן וכסאות לבתו הבכורה, טלי-מור. יעקב היה בעל קול בס והשתתף במקהלה הייצוגית של בית-החרושת 'שמן'. בשעותיו הפנויות שיחק שחמט, ברידג' וכדורעף.

בתחילת חודש מרץ 1988 גויס יעקב לשירות מילואים. ביום כ"ט באדר תשמ"ח (18.3.1988) כרעה אישתו ללדת, ובאישור ממוניו נסע עימה יעקב לבית-החולים רמב"ם בחיפה, שם עזר לה ללדת את בתם הרביעית, יעל. בדרכו חזרה מבית-החולים לבסיס אירעה תאונת-דרכים ובה מצא את מותו. בתו, יעל, נקראה על שמו (יעקב כונה בשם החיבה יענק'לה). יעקב הובא למנוחות בחלקה הצבאית בבית-העלמין בצור שלום. הותיר אחריו רעיה - מיכאלה, שתי בנות - טלי-מור ויעל, ושני בנים - תומר-שמואל וארז-מרדכי, הורים ואחות - דליה.